

[Hans Bjerregaard.]

finder sted, og at man udbetaler næsten lige store beløb, uanset om det er fredninger, der er til væsentlig gene, eller det blot er fredninger, der bliver lagt på, fordi der nu er nogen, der har fundet ud af, at det er et smukt landskab at sidde og se på.

Lad mig til sidst sige, at fremskridtspartiet vil selvfølgelig gerne medvirke til at ændre naturfredningsloven, så den bliver i overensstemmelse med de andre love, der virker eller burde virke her i landet, og vi vil selvfølgelig i udvalget give lovforslaget en saglig behandling og så håbe, at vi kan få nogle af vore tanker igennem dér.

**Ingomar Petersen (RV):**

Ja, når jeg nu kommer efter fremskridtspartiet, vil jeg da sige til hr. Hans Bjerregaard, at af den tale, han her holdt, var det ærlig talt ikke nemt at finde ud af, hvad fremskridtspartiet egentlig mente om naturfredningsloven, men sådan noget kan man altså også bruge folketingets talerstol og tid til.

Vedrørende det foreliggende lovforslag kan jeg på det radikale venstres vegne henvise til mine udtalelser under første behandling den 29. november 1974. Jeg kan yderligere tilføje, at det radikale venstre kun kan hilse med tilfredshed de ændringer, som kan medføre et bedre grundlag for fredningsmyndighedernes planlæggende funktioner og en mere effektiv samordning med den øvrige planlægningslovgivning. At der nu kan tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel for, at der kan fastsættes regler om, hvorledes denne samordning mellem fredningsplanlægningen og den øvrige fysiske planlægning skal finde sted, er glædeligt. En sådan hjemmel har længe været savnet. At der også i medfør af bestemmelserne vil kunne gennemføres regler om, at forslag til planer skal kunne lægges ud til offentlig debat, hvilket er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, er helt i tråd med radikale ønsker, men det er et spørgsmål, om ikke disse nærmere regler burde fastlægges i loven. Når man i forslaget til lov om kommuneplanlægning har fastlagt en oplysningsvirksomhed med det formål at fremkalde en offentlig debat om målsætning og nærmere indhold, må det være mindst lige så vigtigt i

denne lov at få dette lovfæstet. Alt for mange misforståelser om fredningsmyndighedernes arbejde opstår i befolkningen, fordi denne befolkning ofte har det indtryk, at det arbejde bliver udført hen over hovedet på den lokale befolkning. Dette kan hverken fredningsmyndighederne eller befolkningen være tjent med. En offentlig debat om dette for den samlede befolkning så vigtige område vil efter det radikale venstres opfattelse skabe større forståelse for fredningsmyndighedernes dispositioner.

Det radikale venstre er stadig af den opfattelse, at fredningsplanudvalgenes sammensætning bør forblive, som de er, men at udvalgene bør have en folkevalgt formand. En folkevalgt formand har efter vor opfattelse større forudsætninger for at skabe den kontakt til den brede befolkning, som et moderne demokratisk samfund har behov for. Et effektivt fredningsarbejde er af den allerstørste betydning for, at man kan tilgode befolkningens rekreative interesser og bevare landskabelige værdier, og et sådant arbejde kan kun lykkes på den helt rigtige måde ved et samarbejde og en forståelse fra befolkningens side.

**Lembourn (KF):**

Der er nok omtrent blevet sagt, hvad det er muligt at sige om dette lovforslag, ved en stor debat for et år siden og ved en førstebehandling i november 1974, så jeg skal blot sige, at den forenkling, der ligger i forslaget, kan det konservative folkeparti helt og fuldt tilslutte sig.

Det eneste, der vel har været noget følelsesmæssigt engagement i i denne forbindelse, er spørgsmålet om fredningsplanudvalgene, og her har der været lidt skiftende meninger i folketinget. En overgang har et flertal syntes, de skulle væk, i en anden situation har et flertal syntes, de skulle bevares, og mit partis ordfører sidste gang var noget skeptisk over for fredningsplanudvalgene. Nu er vi altså nået frem til et kompromisforslag om, at vi begrænser deres kompetence, men bevarer dem, og det synes jeg er en sympatisk løsning. Jeg håber, at de stadig væk vil kunne virke med den store ekspertise, som de vitterlig sidder inde med, og kan fortsætte med at gøre det meget, meget gode arbejde, som de har gjort.